

VIDA TAUFER

SMRT

Smrt, o ti si plamen,
jaz gorim s teboj.
In kadar zadnja luč
mi pade z mrzle stene
in zadnja roža
v mojih rokah zvene,
bo tvoj obraz
še vedno bel in moj.

Ob vodi detelja zori in čaka tebe.
Ves dan šepeče veter bajke čez livade,
vso noč v vodo meče mesec sence mlade.
In ti stojiš in tvoja roka čaka...
in čaka vse do jutranjega mraka.

Povej mi, smrt,
boš nad menoj tako obstala,
ko sama v motni vodi bom veslala,
venela v vetru in iskala breg.

VIDA TAUFER

STARINAR

Ob poti za vasjo je črna koč,
starinar vaški je zdaj tam doma;
njegova govorica je tekoča,
nasmeh svetá na ustnah mu igra.

Kopal pod hribom stare je »mogile«,
prevrnil dosti težke je prsti;
njegove želje so se izpolnile,
nakit starinski našle so oči.